

anden Mand paa den Plads, og han kan have en helt anden Opfattelse. Derfor maa vi sætte en saadan Strænk for, at der ikke kan begaas Misligheder paa dette Omraade, fordi Regeringen har et altfor vidt Syn. Her tror jeg, at man maa gaa den Vej, som hine 150,000 anbefalede i Hjør, og som den højtærede Indenrigsminister syntes at tiltræde den Gang, og jeg vil derfor haabe, at man, naar vi nu komme over 2den Behandling, idet jeg haaber, at Flertallets Endringer ville blive vedtagne, skal kunne opnåa Enighed med Ministeren mellem 2den og 3dje Behandling, saa at man i alt væsentligt kan faa indført, hvad der den Gang blev forlangt, og hvortil Flertallet nu har sluttet sig. Hvad angaar de Bemærkninger, der ere fremkomne fra flere Sider om denne Tanke, da forstod jeg virkelig ikke, hvad jeg hørte f. Eks. fra det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), som syntes at være saa saare bange for de store Indskrænkninger, der ere foreslåede. Han syntes at faa det Resultat ud, at hvis man vedtog de Endringer, som Flertallet har stillet — ogsaa Regeringsforslaget er han naturligvis imod, der jo har Principper i samme Retning — vilde det være det samme som at lukke alle Beværtninger. Jeg ved ikke, hvorledes dette læses; thi selv om alle Flertallets og Mindretallets Endringer — jeg sigter her til den lille Endring, om at give Bevillinger paa Tid — blive vedtagne, er der ikke sagt en Tøddel om, at der bliver 1000 eller 2000 Beværtninger i Kjøbenhavn. Nej, hvad vi have sagt, er kun, at Afgørelsen bør lægges i de Mænds Hænder, som have den bedste Indsigt til at skønne derover. Trods det ærede Medlems store Indsigt, tror jeg ikke, at han er kompetent til at skønne saa godt derover, som de 36 Medlemmer af Borgerrepræsentationen. Jeg tror, at man ved at overlade det til disse 36 Mænd, har en bedre Garanti for at faa det rette Skøn, end man har ved holde sig til det ærede Medlems Skøn. Derfor er jeg heller ikke bange for at lægge det i deres Hænder at bestemme, hvor mange Beværtninger de ville have, jeg tror, at de nok skulle fortaaa at skønne, hvad der tjener Byen og Befolkningen bedst. Det ærede Medlem var bange for, at vi skulde jage alle Folk bort fra Byen, fordi de hyerfen kunde faa noget at spise eller drikke. Ja, skulde Borgerrepræsentationen være saa kortsynet, at den ikke kunne se, hvilke Foranstaltninger, der skulle træffes for at trække Folk til Byen, vil jeg raade det ærede Medlem, der jo selv er Borger her i Byen, til ved det nu forestaaende Valg til Borgerrepræsentationen at opstille noget andet som Grundlag for Val-

get end Kirkesagen, og i det mindste at opstille et Princip til, nemlig, at man skal søge at faa Borgerrepræsentanter ind, som man ved ville fastsætte et bestemt passende Antal Bevillinger til Beværtninger. Det vilde være det rette, hvis der virkelig skulde være Fare for, at vi ellers fik en Borgerrepræsentation, der var saa snæversynet, at den lukkede alle de Steder, hvor man kunde faa noget at spise og drikke, saa at det skulde komme ud i Verden, at Kjøbenhavn var en By, hvor man ingen Ting kunde faa at spise og drikke. Det vilde være uheldigt, og det var i den Retning, det ærede Medlem udtalte sig. Men vi have jo ikke med en eneste Tøddel forlangt, at der kun skal være et lille Antal, de maa for os tage lige saa mange de vil; vi have kun ment, at naar Kommunerne have Mænd, til hvem de betro det Hverv at varetage Kommunerens Interesser, kunne de trostigt lægge ogsaa dette Hverv i de kommunale Raads Hænder lige saa vel som mange andre vigtige Hverv. Saa kom det ærede Medlem med nogle Bemærkninger om et Andragende med 3,500 Underkrifter, der var indkommet, og han kom med dem i samme Mandedræt, som han beklagede, at det Personale, som havde modtaget sin Uddannelse ved at staa i disse Beværtninger, vilde lide Uret ved en saadan Indskrænkning, idet de derved ville blive afskaarne fra at skabe sig en selvstændig Stilling. Da han talte om dette i samme Mandedræt, hørte jeg ikke nøje hvert Ord, han sagde; men jeg forstod det saaledes, at dette Andragende med de 3,500 Underkrifter kun var underskrevet af det Personale, der stod i Beværtningerne, og straks da jeg hørte det, syntes jeg, det var et imponerende Tal. Men da han saa først blandt Underskriverne nævnedes General-lieutenant Bahnsen, tænkte jeg: Ja, det er altsaa en, der er udenfor, og da han saa nævnedes de tre Møllere, tænkte jeg, at de vel sagtens heller ikke hørte til Tjenerpersonalet i Beværtningerne, og saa fik jeg efterhaanden Indtryk af, at man blandt Underskriverne havde taget enhver med, som vilde underskrive. Men naar det er Tilfældet, bliver Tallet ikke saa imponerende, saa er det et meget fattigt Tal at møde med 3,500. Jeg staar med en Adresse, der er underskrevet af 150,000, det er noget helt andet, og den gik netop ud paa det, som jeg forlanger indført her, nemlig at de kommunale Raad skulle have Ret til at bestemme, hvor mange eller hvor saa Udsalgs- og Udskænkingssteder, de ville have. Jeg stiller altsaa de 150,000 mod de 3,500, det er dog et helt andet Tal. Jeg skal villig indrømme, at Bahnsen er ikke med her; og